

Preliminär utgåva

DOMSTOLENS DOM (nionde avdelningen)

den 14 februari 2019(*)

”Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 143.1 d – Undantag från skatteplikt vid import – Import som följs av en gemenskapsintern överföring – Efterföljande gemenskapsintern leverans – Skatteundandragande – Undantag nekas – Villkor”

I mål C-531/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) genom beslut av den 29 juni 2017, som inkom till domstolen den 8 september 2017, i målet

Vetsch Int. Transporte GmbH

ytterligare deltagare i rättegången:

Zollamt Feldkirch Wolfurt,

meddelar

DOMSTOLEN (nionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Jürimäe (referent) samt domarna E. Juhász och C. Vajda,

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 juni 2018,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Vetsch Int. Transporte GmbH, genom P. Csoklich, Rechtsanwalt,
- Zollamt Feldkirch Wolfurt, genom G. Kofler, i egenskap av ombud,
- Österrikes regering, genom F. Koppensteiner, D. Schwab och C. Pesendorfer, samtliga i egenskap av ombud,
- Greklands regering, genom M. Tassopoulou och G. Papadaki, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom B.-R. Killmann och F. Clotuche-Duvieusart, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 6 september 2018 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 143 d i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1) (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) och artikel 143.1 d i detta direktiv, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/69/EG av den 25 juni 2009 (EUT L 175, 2009, s. 12) (nedan kallat det ändrade mervärdesskattedirektivet).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Vetsch Int. Transporte GmbH (nedan kallat Vetsch) och Zollamt Feldkirch Wolfurt (tullkontoret i Feldkirch Wolfurt, Österrike) (nedan kallat tullkontoret), angående ett undantag från skatteplikt för varor som importeras från Schweiz till Österrike för att överföras till Bulgarien.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 Det framgår av beslutet om hänskjutande att de deklARATIONER om övergång till fri omsättning vilka är i fråga i det nationella målet lämnades in under perioden från och med den 10 december 2010 till och med den 5 juli 2011. Eftersom mervärdesskattedirektivet bland annat ändrats genom direktiv 2009/69, vars frist för införlivande löpte ut den 1 januari 2011, är bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet och bestämmelserna i det ändrade mervärdesskattedirektivet tillämpliga i det nationella målet.

Mervärdesskattedirektivet

4 I artikel 2.1 d i mervärdesskattedirektivet föreskrivs följande:

”Följande transaktioner skall vara föremål för mervärdesskatt:

...

d) Import av varor.”

5 Artikel 17.1 första stycket i mervärdesskattedirektivet har följande lydelse:

”Med leverans av varor mot ersättning skall likställas en beskattningsbar persons överföring av varor från sin rörelse till en annan medlemsstat.”

6 I artikel 138 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom [Europeiska unionen], om leveransen görs till en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår.

2. Förutom de leveranser som avses i punkt 1 skall medlemsstaterna undanta följande transaktioner från skatteplikt:

...

c) Varuleverans i form av överföring till en annan medlemsstat vilken skulle omfattas av undantagen från skatteplikt i punkt 1 och punkt 2 a och b om den hade gjorts till en annan beskattningsbar person.”

7 Artikel 143 i mervärdesskattedirektivet har följande lydelse:

”Medlemsstaterna skall undanta följande transaktioner från skatteplikt:

...

d) Import av varor som försänts eller transporterats från ett tredje territorium eller ett tredjeland till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, om leveransen av varorna, som görs av en importör som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig i enlighet med artikel 201, är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 138.

...”

8 I artikel 201 i mervärdesskattedirektivet anges följande:

”Mervärdesskatt skall vid import betalas av den eller de personer som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldiga av den medlemsstat till vilken varorna importeras.”

Det ändrade mervärdesskattedirektivet

9 Artikel 2.1 d och artiklarna 138 och 201 i det ändrade mervärdesskattedirektivet har samma lydelse som motsvarande artiklar i mervärdesskattedirektivet. I artikel 143 i det ändrade mervärdesskattedirektivet anges däremot följande:

”1. Medlemsstaterna ska undanta följande transaktioner från skatteplikt:

...

d) Import av varor som försänts eller transporterats från ett tredje territorium eller ett tredjeland till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, om leveransen av varorna, som görs av en importör som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig i enlighet med artikel 201, är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 138.

...

2. Det undantag som avses i punkt 1 d ska gälla i de fall då importen av varor följs av en varuleverans som undantagits från skatteplikt enligt artikel 138.1 och 138.2 c endast om importören vid importtillfället har lämnat minst följande uppgifter till importmedlemsstatens behöriga myndigheter:

a) Sitt registreringsnummer för mervärdesskatt utfärdat i importmedlemsstaten eller det i importmedlemsstaten utfärdade registreringsnumret för mervärdesskatt för sin skatterepresentant som är ansvarig för betalningen av mervärdesskatt.

b) Registreringsnumret för mervärdesskatt för den kund till vilken varorna levereras enligt artikel 138.1, vilket har utfärdats i en annan medlemsstat, eller importörens eget registreringsnummer för mervärdesskatt utfärdat i den medlemsstat där försändelsen eller transporten avslutas, när varorna överförs enligt artikel 138.2 c.

c) Bevisning för att de importerade varorna är avsedda att transporteras eller försändas från importmedlemsstaten till en annan medlemsstat.

Medlemsstaterna får dock föreskriva att den bevisning som avses i led c ska lämnas till de behöriga myndigheterna endast på begäran.”

Österrikisk rätt

10 Enligt artikel 6.3 första stycket i bilagan med bestämmelser om den inre marknaden till Umsatzsteuergesetz 1994 (lagen av 1994 om omsättningsskatt) (nedan kallad UStG 1994) är import av varor som deklaranten efter importen omedelbart använder i samband med gemenskapsinterna leveranser undantagna från skatteplikt; deklaranten ska i sin bokföring visa att förutsättningarna enligt artikel 7 i denna bilaga till UStG 1994 är uppfyllda. Undantaget ska endast tillämpas om den för vars verksamhet varan har importerats genomför den efterföljande gemenskapsinterna leveransen.

11 Enligt 26 § stycke 1 UStG 1994 ska tullbestämmelserna gälla på samma sätt för mervärdesskatt vid import.

12 Enligt 71a § i Zollrechts-Durchführungsgesetz (tillämpningslag för tullrätten) är även deklaranten, i fall då ett undantag från mervärdesskatt vid import föreskrivs enligt artikel 6.3 i bilagan till UStG 1994 med bestämmelser om den inre marknaden, betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import vilken påförs enligt artikel 204.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen), om denne inte redan är betalningsskyldig med stöd av artikel 204.3 i tullkodexen.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

13 Vetsch är ett österrikiskt aktiebolag som bedriver transportverksamhet.

14 Under perioden från och med den 10 december 2010 till och med den 5 juli 2011 lämnade detta bolag till tullkontoret in deklarationer om övergång till fri omsättning i egenskap av indirekt representant för två bolag med hemvist i Bulgarien, K och B, för varor som importerats från Schweiz. Vetsch begärde genom dessa deklarationer att få tillämpa undantaget i artikel 6.3 i bilagan till UStG 1994 med bestämmelser om den inre marknaden och angav härvidlag ”tullförfarandekod 42”. Varorna i fråga övergick följaktligen till fri omsättning och undantogs från mervärdesskatt för importen.

15 Genom beslut av den 6 september 2011 anmodade emellertid tullmyndigheten Vetsch att betala mervärdesskatt för importen av varorna i fråga, enligt artikel 204.1 i tullkodexen, av det skälet att villkoren för det undantag från skatteplikt som begärts i dessa deklarationer inte var uppfyllda. Vetsch blev således skyldigt att betala mervärdesskatt. Vetsch begärde omprövning av detta beslut men tullkontoret vidhöll vid omprövning den 31 januari 2012 sitt beslut.

16 Vetsch överklagade tullkontorets beslut till Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen i Österrike), som ogillade Vetsch överklagande genom beslut av den 30 mars 2016.

17 Det framgår av beslutet om hänskjutande att den hänskjutande domstolen anser det utrett att säljaren av varorna i fråga i det nationella målet hade överfört äganderätten till dessa varor till de bulgariska mottagarna när varorna befann sig i Schweiz, det vill säga före deras tulldeklarering i Österrike. Det är inte utrett att dessa mottagare förlorade denna äganderätt i Bulgarien. Dessa mottagare deklarerade enligt den hänskjutande domstolen de gemenskapsinterna förvärven av dessa varor, men gjorde sig skyldiga till skatteundandragande i denna medlemsstat genom att felaktigt deklarera att de utfört en gemenskapsintern leverans till Vetsch av varorna i fråga vilken är undantagen från skatteplikt.

18 Vetsch överklagade beslutet från Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen) till den hänskjutande domstolen.

19 Den hänskjutande domstolen har påpekat att mervärdesskatt enligt den österrikiska lagstiftningen ska betalas vid import om villkoret i artikel 138.2 c i mervärdesskattedirektivet avseende undantag från skatteplikt för överföring som sker direkt efter en import till Österrike inte är uppfyllt. I ett sådant fall föreskrivs i den nationella rätten att den som är skyldig att betala denna mervärdesskatt är den person som ska iakttä detta villkor, nämligen, i förevarande fall, de bulgariska mottagarna i fråga, för vilka Vetsch är indirekt företrädare. I det nationella målet anses Vetsch emellertid vara solidariskt betalningsansvarigt för denna mervärdesskatt.

20 Enligt den hänskjutande domstolen beror frågan huruvida undantaget från skatteplikt vid import enligt artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet är tillämpligt på huruvida den gemenskapsinterna överföringen är undantagen från mervärdesskatteplikt enligt artikel 138.2 c i mervärdesskattedirektivet.

21 Den hänskjutande domstolen har härvidlag påpekat att Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen) ansett att villkoren för ett sådant undantag inte var uppfyllda. Den domstolen grundade den bedömningen på EU-domstolens praxis enligt vilken en beskattningsbar person ska nekas rätt till undantag från skatteplikt enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet när vederbörande begått skatteundandragande eller när vederbörande visste eller borde ha vetat att transaktionen ingick i ett skatteundandragande från förvärvarens sida och inte har vidtagit alla åtgärder som rimligen kunde krävas av denne för att undvika detta skatteundandragande. EU-domstolen har härvidlag jämställt gemenskapsinterna överföringar med gemenskapsinterna leveranser.

22 Den hänskjutande domstolen anser att EU-domstolens praxis avsåg situationer där skatteundandragandet rörde den transaktion som var föremål för avdrag, undantag eller återbetalning av mervärdesskatt eller den transaktion som föregått eller följde efter nämnda transaktion. Omständigheterna i det nationella målet skiljer sig emellertid från dem som gav upphov till dessa tidigare mål.

23 Den hänskjutande domstolen har påpekat att Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen) slagit fast att de båda bulgariska bolag vars gemenskapsinterna överföring är i fråga i det nationella målet lämnat in skattedeclarationer där de tagit upp det gemenskapsinterna förvärvet i Bulgarien. Skatteundandragandet skedde först i ett senare skede i transaktionen, nämligen vid deklARATIONEN av en ny gemenskapsintern varuleverans av varorna i fråga vilken genomfördes av dessa bolag för att sälja dessa varor vidare till Vetsch. Dessa bolag tog felaktigt inte ut någon mervärdesskatt vid denna gemenskapsinterna leverans. Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen) grundade sitt beslut på förutsättningen att någon sådan leverans inte hade ägt rum. Det framgår av begäran om förhandsavgörande att Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen) fann att det emellertid inte var utrett att samma bolag, vid tidpunkten för den gemenskapsinterna överföringen av dessa varor till Bulgarien, redan hade för avsikt att göra sig

skyldig till ett skatteundandragande avseende en senare transaktion med dessa varor.

24 Enligt den hänskjutande domstolen följer det av domstolens rättspraxis att rätten till avdrag eller undantag från skatteplikt för en gemenskapsintern leverans ska nekas när den beskattningsbara personen själv gör sig skyldig till skatteundandragande.

25 Den hänskjutande domstolen påpekar härvidlag att denna rättspraxis inte endast gäller den beskattningsbara person som begått skatteundandragande, utan även beskattningsbara personer som visste eller borde ha vetat att transaktionen som de utfört ingick i ett skatteundandragande som begicks av leverantören eller en annan aktör i tidigare eller senare led i leveranskedjan.

26 Den hänskjutande domstolen undrar således huruvida denna rättspraxis är relevant i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, i den mån skatteundandragandet skett först i ett senare skede i leveranskedjan efter den gemenskapsinterna överföringen i fråga och det gemenskapsinterna förvärv som skett efter överföringen.

27 Mot denna bakgrund beslutade Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

”1) Ska undantag från skatteplikt enligt artikel 138 i [mervärdesskattedirektivet] nekas för en gemenskapsintern överföring från en medlemsstat, om den beskattningsbara person som genomför denna överföring till en annan medlemsstat visserligen i den andra medlemsstaten deklarerar det gemenskapsinterna förvärv som har samband med den gemenskapsinterna överföringen, men i samband med en senare skattepliktig transaktion begår skatteundandragande avseende varorna i fråga i den andra medlemsstaten genom att på felaktiga grunder deklarerar en skattefri gemenskapsintern leverans från denna andra medlemsstat?

2) Har det för svaret på den första frågan betydelse huruvida den beskattningsbara personen när den gemenskapsinterna överföringen ägde rum redan hade uppsått att begå skatteundandragande avseende en senare transaktion med dessa varor?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

28 Domstolen konstaterar inledningsvis att den första frågan avser undantag från skatteplikt enligt artikel 138 i mervärdesskattedirektivet. Det framgår emellertid av uppgifterna i beslutet om hänskjutande att den hänskjutande domstolen söker klarhet i huruvida, i en sådan situation som den som är i fråga i det nationella målet, det undantag för skatteplikt vilket gäller för import av varor från ett tredjeland till en medlemsstat, vilken uppfyller villkoren i artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet, ska nekas när dessa varor senare har överförts till en annan medlemsstat till en person som begått skatteundandragande med dessa varor efter denna överföring.

29 Mot bakgrund av ovanstående överväganden anser domstolen att den hänskjutande domstolen ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att undantag för mervärdesskatt för import enligt dessa bestämmelser ska nekas den importör som utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig för denna mervärdesskatt, i den mening som avses i artikel 201 i detta direktiv, när mottagaren av den gemenskapsinterna överföring som följer på denna import begår skatteundandragande vid en transaktion som sker efter denna överföring och som inte har något samband med nämnda överföring.

30 Enligt artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna från skatteplikt undanta import av varor som försänts eller transporterats från ett tredje territorium eller ett tredjeland till en annan medlemsstat än den där försändelsen eller transporten avslutas, om leveransen av varorna, som görs av en importör som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig för skatten enligt artikel 201 i detta direktiv, är undantagen från skatteplikt i enlighet med artikel 138 i samma direktiv.

31 Såsom domstolen redan har slagit fast, förutsätter undantaget från skatteplikt vid import att importören efter importen genomför en gemenskapsintern leverans som även den är undantagen från skatteplikt enligt artikel 138 i mervärdesskattedirektivet. Undantaget förutsätter således att de materiella villkoren som anges i denna artikel har efterlevts (dom av den 20 juni 2018, Enteco Baltic, C?108/17, EU:C:2018:473, punkt 47). Detsamma gäller när, såsom i förevarande fall, varuleveransen består i en överföring av dessa varor till en annan medlemsstat.

32 I artikel 138.1 i detta direktiv föreskrivs att medlemsstaterna ska tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom unionen, om leveransen görs till en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår. Förutom de leveranser som avses i artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet ska medlemsstaterna dessutom, enligt artikel 138.2 c i samma direktiv, undanta varuleveranser i form av överföring till en annan medlemsstat vilka skulle omfattas av undantagen från skatteplikt i bland annat artikel 138.1 om de hade gjorts till en annan beskattningsbar person.

33 Vad gäller undantag från mervärdesskatt likställs en gemenskapsintern överföring, som enligt artikel 17.1 första stycket i mervärdesskattedirektivet definieras som en överföring som görs av en beskattningsbar person från sin rörelse av en vara till en annan medlemsstat, bland annat med gemenskapsintern leverans som är undantagen från skatteplikt enligt artikel 138 i detta direktiv (se, avseende motsvarande bestämmelser i sjätte direktivet 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s. 1, svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), dom av den 20 oktober 2016, Plöckl, C?24/15, EU:C:2016:791, punkt 29).

34 I förevarande fall uppfyller den gemenskapsinterna överföringen som är i fråga i det nationella målet – med förbehåll för den hänskjutande domstolens kontroller – mot bakgrund av de uppgifter som den hänskjutande domstolen tillhandahållit de villkor som anges i artikel 138 i mervärdesskattedirektivet, till vilken artikel 143 d i detta direktiv och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet hänvisar.

35 Det finns inte heller några uppgifter i beslutet om hänskjutande som gör det möjligt att anse att importen av varorna i fråga i det nationella målet inte uppfyllde de andra villkoren för undantag från skatteplikt för import som föreskrivs i de två senare bestämmelserna som anges i punkt 34 ovan.

36 Domstolen utgår således från förutsättningen att importen av varor i fråga i det nationella målet uppfyllde villkoren för undantag från skatteplikt vid import enligt artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet.

37 Den hänskjutande domstolen undrar emellertid på vilket sätt en bedräglig transaktion, som gjorts inom ramen för en gemenskapsintern leverans efter denna import följt av en överföring,

påverkar rätten till det aktuella undantaget från skatteplikt. Den hänskjutande domstolen har emellertid inte uttryckt något tvivel avseende lagligheten av den import och den överföring som föregått den gemenskapsinterna leverans som berörs av skatteundandragandet.

38 Såsom kommissionen anført i sina yttranden till domstolen ska emellertid, i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, en import som följs av en gemenskapsintern överföring, å ena sidan, och den gemenskapsinterna leverans som skatteundandragandet avsett, å andra sidan, anses vara två av varandra oberoende transaktioner.

39 Artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet innebär nämligen, i själva verket, ett dubbelt undantag, nämligen ett första undantag från skatteplikt för den mervärdesskatt som, enligt artikel 201 i mervärdesskattedirektivet, normalt sett ska betalas för import och ett andra undantag för den gemenskapsinterna leveransen eller den gemenskapsinterna överföring som följt på denna import.

40 När villkoren i artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och i artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet är uppfyllda ska mervärdesskatten för varor som avsänts eller transporterats från ett tredjeland till unionen i princip betalas för första gången inte i den medlemsstat till vilken de först har importerats, utan i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna avslutas. Såsom generaladvokaten påpekat i punkt 53 i sitt förslag till avgörande syftar dessa bestämmelser till att göra det lättare att bedriva gränsöverskridande handel på så sätt att den rätt till avdrag för mervärdesskatt vid import som annars hade varit tillämplig ersätts med ett undantag från skatteplikt vid import.

41 I en sådan situation som den som är i fråga i det nationella målet, i vilken skatteundandragandet i fråga begåtts i Bulgarien, inom ramen för en gemenskapsintern varuleverans från denna medlemsstat, ankommer det på de bulgariska myndigheterna att neka undantag från mervärdesskatt för denna leverans.

42 Eftersom det är utrett att detta skatteundandragande inte avser den överföring som beviljandet av undantaget från mervärdesskatt vid import enligt artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet är avhängigt av, kan detta undantag inte nekas den importör som enligt artikel 201 i detta direktiv utsetts till eller godkänts som skyldig att betala mervärdesskatt i en situation där, såsom det framgår av beslutet om hänskjutande, det inte föreligger några uppgifter som gör det möjligt att anse att importören visste eller borde ha vetat att denna leverans som följde på importen ingick i ett skatteundandragande som begåtts av de bulgariska mottagarna.

43 Mot bakgrund av ovanstående ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 143 d i mervärdesskattedirektivet och artikel 143.1 d i det ändrade mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att den rätt till undantag från mervärdesskatt på import som avses i dessa bestämmelser inte ska nekas den importör som utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig för denna skatt, i den mening som avses i artikel 201 i mervärdesskattedirektivet, i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilken, för det första, mottagaren av den gemenskapsinterna överföring som följer på denna import begår skatteundandragande vid en transaktion som sker efter denna överföring och som inte har något samband med nämnda överföring, och, för det andra, det inte finns några uppgifter som gör det möjligt att anse att importören visste eller borde ha vetat att denna efterföljande transaktion ingick i ett skatteundandragande som begåtts av mottagaren.

Den andra frågan

44 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i vilken betydelse

det har, mot bakgrund av svaret på den första frågan, att mottagaren av de överförda varorna redan vid tidpunkten för den gemenskapsinterna överföringen av dessa varor hade för avsikt att begå ett skatteundandragande vid en senare transaktion avseende dessa varor.

45 Det framgår uttryckligen av beslutet om hänskjutande att det inte är utrett att det förelåg en sådan avsikt i förevarande fall. Under dessa omständigheter är denna fråga hypotetisk och ska inte upptas till sakprövning.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (nionde avdelningen) följande:

Artikel 143 d i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och artikel 143.1 d i detta direktiv, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/69/EG av den 25 juni 2009, ska tolkas så, att den rätt till undantag från mervärdesskatt på import som avses i dessa bestämmelser inte ska nekas den importör som utsetts till eller godtagits som betalningsskyldig för denna skatt, i den mening som avses i artikel 201 i direktiv 2006/112, i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, i vilken, för det första, mottagaren av den gemenskapsinterna överföring som följer på denna import begår skatteundandragande vid en transaktion som sker efter denna överföring och som inte har något samband med nämnda överföring, och, för det andra, det inte finns några uppgifter som gör det möjligt att anse att importören visste eller borde ha vetat att denna efterföljande transaktion ingick i ett skatteundandragande som begåtts av mottagaren.

Underskrifter

* Rättegångsspråk: tyska.